



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3863/2025
30.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије Ђукић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмин Уралић, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., као правних следбеника ЦИК-Центра за истраживање корупције, чији је заједнички пуномоћник Јасмин Куралић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2684/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 30.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2684/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1400/22 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је текстом под насловом „Нова победа ЦИК-а“ суд у Сомбору донео пресуду против три особе у случају ДД, објављеном на интернет страници sik.soo.rs а касније и на интернет страници sik.rs тужиоцу повређено право личности, обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде нематеријалну штету у износима од 300.000,00 динара за душевне болове због повреде угледа, 300.000,00 динара за душевне болове због повреде части, 300.000,00 динара за душевне болове због повреде права личности те да о свом трошку објави пресуду у високотиражним дневним новинама. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 81.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2684/24 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда у односу на тужену ББ тако што је утврђено да је текстом под називом „Нова победа ЦИК-а“ суд у Сомбору донео пресуду против три особе у случају ДД, објављеном на интернет страници sik.soo.rs а касније и на интернет страници sik.rs тужиоцу повређено право личности: обавезана је тужена ББ да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због повреде части износ од 42.000,00 динара. Обавезана је ББ да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 656.660,00 динара. У преосталом одбијајућем делу наведена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке,

обавезана је тужена ББ да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 25.160,00 динара.

Против правноснажне пресуде, у потврђујућем делу, донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је ... рођен 1971. године. Има пребивалиште у Удружење ЦИК – Центар за истраживање корупције основано 07.12.2015. године ради остваривања циља у области истраживачког новинарства са седиштем у Београду. Породица ДД из Сомбора се 2019. године обратила Удружењу ЦИК како би јој пренело информацију о насиљу које је проживљавао од стране тужиоца након чега су чланови удружења приступили прикупљању информација. Дана 24.06.2019. године на интернет страници Удружења ЦИК-а је објављен текст са насловом. „Нова победа ЦИК-а“ суд у Сомбору донео пресуду против три особе у случају ДД. У наведеном чланку поред осталог, наведено је да тужилац „има богат криминални досије, па је тако осуђен за кривична дела оштећење поверилаца, посредовање у вршењу проституције, кривично дело тешка крађа, обљуба над малолетним лицем...“. Овај текст испред Удружења сачинила је тужена ББ. За садржину наведеног чланка тужилац је чуо од својих пријатеља због чега је најпре 29.11.2019. године упутио Удружењу ЦИК захтев за уклањање неистинитог садржаја који није уручен а затим и на мејл адресу овог удружења дана 02.12.2019. године са истим захтевима. Дана 28.07.2020. године Удружење ЦИК је брисано из Регистра АПР. Решењем АПР од истог дана у регистар удружења је уписана забележка изјава чланова удружења овде тужених ВВ и ГГ од 23.07.2020. године према којој су измирене све пореске обавезе, обавезе удружења према повериоцима и регулисани сви односи према запосленима, односно да Удружење нема никаквих дуговања уз назначење постојања њихове солидарне одговорности за обавезе Удружења у року од три године од дана брисања. Тужилац је вишеструко осуђиван али није осуђиван за кривична дела која се наводе у ЦИК-у од 24.06.2019. године: оштећење поверилаца, посредовање у вршењу проституције, кривично дело тешка крађа, обљуба над малолетним лицем.

На основу овако утврђеног чињеничног стања полазећи од одредбе члана 200. ЗОО и члана 231. ЗПП првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца налазећи да тужилац није доказао да је штету по траженим видовима претрпео јер на ту околност није предложио извођење доказа неуропсихијатријским вештачењем. Када је реч о траженој накнади по основу повреде права личности суд је закључио да то право у себи садржи право на част и углед, те да не постоји основ за накнаду штете по овом виду као посебном поред већ тражене накнаде за душевне болове због повреде части и угледа.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда у погледу закључка да на страни тужених ВВ и ГГ, које су брисане из Удружења, не

постоји њихова одговорност јер су оне ступиле у парницу на место ранијег туженог Удружења ЦИК-а који је у међувремену брисан у регистру у АПР-у у скраћеном поступку ликвидације. Иако чланови Скупштине Удружења по закону солидарно одговарају за обавезу удружења (по члану 51. Закона о удружењима) они нису правни следбеници удружења па то што су тужене ВВ и ГГ дале изјаву у поступку о брисању Удружења из регистра нема значење правног следбеника из тог удружења. Потврдио је првостепену пресуду и у односу на одбијање захтева тужиоца да се пресуда о трошку тужених објави у високотиражним листовима јер иако члан 199. ЗОО предвиђа ту могућност закључује да то не би погодовало сврси коју накнада омогућава према члану 199. у вези члана 200. ЗОО. Осим тога жалба тужиоца у том делу није садржавала неке посебно прихватљиве наводе.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право. У конкретном случају у односу на тужене ВВ и ГГ не стоји основ одговорности јер је КРИК брисан из привредног регистра те се те тужене не могу сматрати правним следбеником истог а с обзиром да је у тужби коју је тужилац поднео као тужени био означен КРИК који је у току поступка брисан. Правилан је закључак другостепеног суда да је првостепени суд правилно поступио када је одбио захтев тужиоца да се првостепена пресуда о трошку тужених објави у високотиражним листовима. Тачно је да члан 199. ЗОО предвиђа ту могућност. Међутим, та могућност има сврху ако би то погодовало оштећеном, те да би то био посебан вид сатисфакције. Оценом доказа правилно је закључено да објављивање не би погодовало сврси за коју је то право установљено.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане другостепене одлуке. У ревизији се углавном понављају наводи који су изнети у жалби тужиоца а које је другостепени суд делимично прихватио када је делимично преиначио првостепену пресуду.

Правилна је одлука суда о трошковима поступка.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**